

1928-ம் ஆ. ஜூலை மீ தொடக்கம் குறைக்கப்பட்ட பத்திரக்கிரய விகிதம். (முற்பணமாக அனுப்புதல் வேண்டும்.)

யாழ்ப்பாணப்பட்டினம்.	தமிழ்.		ஆங்கிலம்.		இருபிரதிகளும்.	
	ரூ.	ச.	ரூ.	ச.	ரூ.	ச.
1 வருடத்திற்கு	5	00	5	00	9	00
"	3	00	3	00	5	00
"	2	00	2	00	3	75
இலங்கை, இந்தியா.						
1 வருடத்திற்கு	8	00	8	00	12	00
"	4	50	4	50	7	00
"	2	50	2	50	4	50
சிங்களப் முதலிய அச்சியாசென்.						
1 வருடத்திற்கு	9	00	9	00	13	00
"	5	00	5	00	7	50
"	3	00	3	00	5	00

தனிப்பிரதி சதம் 5.

1928-ம் ஆ. ஜூலை மீ 1-2 தொடக்கம் விளம்பர விகிதம். (முற்பணமாக அனுப்புதல் வேண்டும்.)

1 வர்த்திற்கு	1 வருடத்திற்கு	ரூ.	ச.
"	"	100	00
"	"	55	00
"	"	30	00
"	"	55	00
"	"	30	00
"	"	20	00
"	"	20	00
"	"	14	00
முதன்முறைக்கு 1 வர்த்த	"	9	00
"	"	4	50
"	"	3	00
"	"	1	25

விளம்பரம்.

கட்டுடைத் தமிழ்ச் சுவ வளப் பட சாலைக்குப் பரிந்துரை 2-ம் அல்லது 3-ம் தராதல்பத்திரமுடைய ஓர் உபாத் தியாயர் தேவை.

விளம்பரம் } ச. திருவிளங்கம், முகாமக்காரன். 28-6-28. Mis. 1240.

பத்திரிகையே சிறந்ததாகும். ஒவ்வொரு செய்திக்கும் தத்தம் சமயங்களை விடுத்தி செய்வதும் சாதி யை நன்னிலைப்படுத்தவும் தேசத்தைச் சிறப்பித்தலும் அரசியலைத் திருத்தவதும் உலக சமாதாரங்களை அறிந்து அவற்றிற்கு சிகைப் பட நடு கொள்வதும் சிறந்த பத்திரிகை வாயிலாகவே யாகும் இங்ஙன மிருத்தலால் பத்திரிகை எவராலும் அபிமானிக்கத்தக்கதாகும்.

இந்து சாதனம் என்பதும் இப்பத்திரிகை இலங்கையிலுள்ள தமிழகத்தார் போகுடும் போதுவாசலும் சைவ நன்மக்கள் போகுடும் சிறப்பாகவும் இறைக்கு முப்பத்தொன்பது வருடங்கட்குமுன் அக்காலத்திற்குத் சைவாபிமானிகள் சிலரால் நன்றாக இருக்கத்தான் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆரம்பித்த நடைபெற்றவராலாயிற்று. ஆரம்பத்திற் பட்சத்தக்கொழுமுறை ஆங்கிலமும் தமிழும் ஓரே பிரதீபாக வந்த இப்பத்திரிகை, பின்னர்த் தமிழ்ப்பிரதி வேறு ஆங்கிலப்பிரதி வேறுகவும், பின்னர் வாரத்திற்கொழுமுறையாயும், இப்பொழுது வார மிகு முறை யாகவும் வெளிவரவாயது. சென்ற 39 வருடகாலமாக இப்பத்திரிகை தமிழ்மக்கள் போகுடும் சைவசமயத்தின் போகுடும் தன்னும் இயன்ற வரையிலும் உறைதக்க வருகின்றதென்பதே எமது நம்பிக்கை. மேலும் இப்பத்திரிகை 39 வருடகாலத்திற்கு யாதும் இடையூறின்றி நடந்து வருவதற்குக் காரணம் இறைவன் திருவுருளே சைவாபிமானிகளின் அபிமானத்தோடு கூடிய ஆதரவுமேயாகும். ஆயினும் இக்காலத்திலுள்ள காரங்களை மொசுகுமிடத்து இப்பத்திரிகை அடைந்துவரும் விருத்தி போதியதன் நென்பது எவர்க்கும் புரப்படும். இறைப்பிரசாதத்தோடு இப்பத்திரிகை 39 ஆம் புத்தகம் முற்றியாக அடுத்த பிரசுரத்தோடு 40 ஆம் புத்தகம் தொடங்குகின்றது. தமிழகத்தாரும் சைவவாண்மக்களும் இன்னுஞ் சிறிய கூடிய அபிமானம் பாராட்டுவேண்டும் இதனை வேண்டிய அளவிற்கு விருத்தி செய்தல் முடியும். பத்திரிகை கிரயமாகத் தங்கள் தங்கள் வரல்களையும் உண்டாக்க உதவிச் சிறிது முற்பணமாயாகத் தரும்படியும் விருது புக்கிடுமேயன்றி இத்தற்போகுடும் மேலத்திகாக ஏது முற்படும்படி எவரையுமே கேட்கவில்லை. மேலும் பத்திரிகையின் கிரயத்தை 40 ஆம் புத்தகம் தொடக்கமாகக் குறைத்திருக்கின்றோம். குறைந்த விதித்ததை இறைப்பிரசுரத்திற் பிரசுரித்துக் காண்க நாம் கொள்ளப் பிரசாரம் அபிமானிகள் தங்களுள் வரல்களையும் பாக்கிப் பணத்தைத் தீர்ப்பதோடு ஒருவருக்கும் கிரயத்தை முற்பணமாக உதவி இயன்றவரையிற் புதிய அபிமானியும் சேர்த்து உதவவரேல் இது இனிது ஓங்கும்.

உலகம் பலவீதம்.

“என் பெற்றோர்களுக்கு என் ஓரே யொரு ஆண்பிள்ளை; எனக்கு இளைய பெண் சகோதரர்கள் காணும்; இதனால் என் பிதாமாதர்கள் என்னை மிகவும் அருமைபாராட்டி வளர்த்தார்கள்; என் அழுதால் என் தாய் அதனைப் பொறுக்க மாட்டாள்; எனக்குச் சிறிது தலைமீட்டித் தாலும் என் தகப்பனார் பதைபதைத்து உடனே வைத்தியரைக் கொண்டுவிட்டு விடுவார்; என் பிதாமாதர்கள் என் சக்தோஷமாயிருக்கும்போது தாங்களும் சக்தோஷமாயும் என் கவலையோடு இருக்கும்போது தாங்களும் கவலையோடும் வாழ்ந்தார்கள். இத்துவசிய முடியும்வகையில் என் என்பெற்றோர் மாரியீதும் மடியீதும் தோன்றித் தம் வளர்த்து வந்தேன் என்று அவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன்; 5-ம் வயதாறும் எனக்கு ஏறி தொடக்குதலாகிய வித்தியாரம்பத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார்; வித்தியாரம்பத்திற்காகிய ஆயுதங்கள் குறித்தாரைக்கு இரண்டு மசக்கட்டுமுடிந்தியே உட்கொண்டார்; இன்னார்க்கு என் குழந்தைக்கு வித்தியாரம்பத்து செய்யப்போகின்றேன்; சீக்களெல்லாரும் வந்து குழந்தையை ஆசிரி வதித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று எனக்குப் புகார் செய்திருக்கக்கொல்லாஞ்சொல்லியிருந்தார்; தாயேதேசக்கனி விருப்பவர்களுக்குக் காசு தருவதாகத் தெரிவித்திருந்தார்; என்கார் வீட்டு முற்றத்தில் அழகியப் பத்தலிட்டு என் அலங்கரித்திருந்தார்; அப்படியான அலங்காரத்தை இக்காலத்தில் விவாகவீட்டிற் காண்கின்றோன்ல்லாமல் ஏறி தொடக்குவதற்கு வேறு யாரும் அவ்வளவு ஆடம்பரம் செய்தமையை என் கவனமில்லை; வித்தியாரம்பத்திற்காகிய முகூர்த்த தினத்தன்று மோவாதத்தியங்கள் ஆடம்பரங்கள் பிராமணருக்குத் தானம் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் எல்லாம் கடைபிற்றும்; சாவலுடை மாணிக்காயுள்ளவரும் எங்கள் பம்பகா உபாத்தியாயருமாகிய வீரகத்திச் சட்டம்பியாரே எனக்கு ஏறி தொடக்கவேண்டிமென்று எங்கள் முதியோர் சொல்லி, தந்தையார் பூத்தியே அவருக்கு ஆணையுப அவர் வந்து சொந்தார்; அந்த உபாத்தியாயர் இப்பொழுதில்லை; ஆனால் அவருடைய தோற்றம் இப்பொழுதும் கன்னுட்புலப்படுகின்றது.

வீரகத்திச் சட்டம்பியாருக்கு வயசு எழுபத்தைக்கும் என் பதிற்று மிடையே விருத்தும்; சூரிய வடிவ முடையவர்; பருத்தவர்; வலியு சிறிது புடைப்புடையவர்; அவருடைய உடை யித்தைய உருப்படியாரும்; வேட்டி யொன்று, அதன்மேல் அரைமீர் கட்டப்பட்டதுண்டு, நேரலில் ஒரு சால்லை, மற்றத் தோலில் ஒரு யோக்கிய மின்னெ, தலையில் பழையக்காட்டுலெஞ்சி என்று மிகவகை அணிந்திருந்தார்; முப்பது வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒரு குடை வைத்திருந்தார்; இதனோடு தம் வயசுக்குத் தக்க ஒரு சீர்ப்பு, ஒரு பண்டியோலை சிறிது, ஒரு முக்குக் கன்னுடிக்கூடு, ஒரு எழுத்தாணிக்கத்தி, ஒரு வெற்றிலைப்பை, குத்துவார் ஒற்றை அறுதல் ஒரு செருப்பு, காதுக்குள் திண்ப்புகையிலித்துண்டு, மறைக்காதிற் பு, சேற்றியில் திரிபுண்டாபாகத் தரித்த விழுதி, அதன்மேற் பழைய 5 சதப் பிராமணரான சந்தப்பொட்டு, அதன்மேற் குற்றப்பொட்டு, மட்டை முற்ற மிள்ளாத பரதி சிறிது அழுக்குண்டு சேர்வடைத் ஒரு கிண்பெப் புத்தகம் என்றுமிகவகையே அபரிடத்துப் பொருத்தியுள்ளார். சாவலொன்றும் பூலியிற் ஆவமுக்காவலகாக்க குறிப்பது போல, சட்டம்பியாரொன்றும் வீரகத்திச் சட்டம்பியாரையே அக்காலத்திற் குறித்தும். அவர் எனக்கு வித்தியாரம்பத்து செய்ய வந்தகாலத்தில், தாம் ஸூயாதலைமுறைமீது ஸூயாதலாய் படிப்பித்ததாக அறிவித்தார்கள் குஞ்சு சேர்த்தார். என் தகப்பனாரும் என் தாயாரும் தகப்பனாரும் தாயாரும் படிப்பித்ததென்று சொன்னார். சட்டம்பியார் வருவதைக் கண்டமாதிரித்தே சைவாபி இருத்தோரெல்லாரும், என்னத தயிர், எழுத்து மரியாதையும் அவர் இருந்த பின்னர் தந்த அவர் சொற்படி தாங்க

ரும் இருந்தார்கள்; இதற்கிடையிற் பிள்ளையார் பூசை செய்வதற்காகப் புரோகிதரும் வந்துவிட்டனர்; குறும்பெல்லாம் கடைபெற்றனர்; எனையும் என தையார் தலைமீட்டித்துத் துவித்துப் பட்டுத் தரித்து அலங்கரித்துத் தகப்பனாரும் கொடுக்க அவர் பந்தர்த்துக் கொண்டுவிட்டுத் தம்முடைய மடியிலேயே வைத்துக்கொண்டிருந்தார்; (என் சொல்லுகிற இந்த விஷயங்களுட் சில என குரபகத்தினுள்ளவை யென்பதையும் பல என பாடியார் சிந்தகாலத்தில் எனக்குச் சொல்லியவை யென்பதையும் எனரும் மனசில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.) பிள்ளையார் பூசை முடிந்தவுடன் எனக்கு ஏறி தொடக்குவதற்கு மேற்படி சட்டம்பியார் கிட்டவந்து உட்கார்க்கு “தமசி இந்த ஏட்டைப் பிடி, தலைமீட்டுடும் பிள்ளையாரைக் குமபிடு” என்றார். என் பேசாமலிருந்தேன்; வீரகத்திச் சட்டம்பியார் பிள்ளைகளுக்கு அடிக்கும் அடியி ன்கொடுத்தேந்த பிள்ளைகள் சொல்ல என் கேட்டிருக்கிறேன்; அவர்தான் இவர் என்று அறிந்தவுடன் எனக்கு ஒருவகையான பயம் உண்டாய். என் அழத்தொடங்கினேன். அதனைக் கண்டு தகப்பனார் என அழுகையை ஆற்றியிடத்தன்னுமியன்ற மட்டும் பார்த்தார்; புரோகிதர் பிள்ளையார் பூசைக்கு வைத்த வரையுப்பயும் அவல் கற்கண்டு என்று மிகவகைநிற் சிலத்தார்; சட்டம்பியார் தமசி அழாதே, பயப்பாடாதே, என் உண்ட அடிக்கவில்லை; ‘ஆறு என்று சொல்’ என்று இடைவிடாது சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்; சைவாபி யுள்ள எல்லாரும் என் அழுகையைத் தேற்ற முயன்றார்கள். ஆனால் நானும் வாய்க்கவில்லை; ஆட்கள் அதிகமாக வந்து குறும்பு ஸூயாமல் பெய்த அழுதேன்; பயப்பு. அதிகமாக என் அழுத போதும் வரையுப்பயும் அவல் கற்கண்டு என்று மிகவகைநிற் கைசரவாவிடவில்லை; இதற்கிடையில் என் தாயாரும் பந்தர்த்து வந்து என்னை வாரும்படி இருக்கையையும் கீட்டிக்கொண்டிருந்தார்; தாயாகக் கண்டமாதிரித்தல் என பஞ்சம சூதியில் அதாவது பெலத்து அழுதேன்; இதற்கிடையில் என் தாயர் ‘மகனே, ஒரு தாம் அ’ என்று சொல்லியிட்டுத் திழுவார்’ என்றார்; தாயர் என் சொல்லுகிறார் என்று கேட்கும்படி அழுகையைச் சிறிது தோம் விட்டான், தாயர் சொல்லியுடித்துடன் பழையபடி ‘அ’ என்று அழத்தொடங்கினேன்; அந்தக் கண்ட தகப்பனார் சரி தமசி ‘அ’ என்று சொல்லியிட்டான், இனி அவன் போகலாம் என்று சொல்லி என்னைத் தாயர் கையிற் கொடுத்தார்; தாயாரிடம் போனவுடனே என் அழுகையும் போய் விட்டது; பந்தரின்கீழுள்ள கட்டத்திற் குன்று தப்பினிட்டுண்டு, சட்டம்பியார் சமீபத்திலேயே என்பதைக் கண்டதே மாதிரித்தே சிறிப்புண்டாக என் சிறித்தேன்; ‘அழுத பிள்ளை சிறித்தாம்’ என்று என்னை எல்லாரும் பங்காசு செய்தார்கள். என் வித்தியாரம்பம் இப்படி சிறைவேறியது’.

குமரேச சதகம். ரு.

மேளாளியில்பு கல்லிதே வரலயம் பூசனை கடப்பது கட்டோய மழையுபாதி ய தம காயுதநோதவர்கள் மரகமபுரிவது கவிலிவெத வேதிய ரொலு சொல்லியயாகாதி கருமண்கள் செய்வதுக் தோர்புவி செழுக்க கலமுது சுப்பேசபணக்குக கொழலவர்கள் செய் அலங்குமுடிசெறிமுறைமையுமிகோ வெல்லிய சுகிற் தமோடி வந்ததன் கொள் விப்பனாயு மிக புசுமும் விஷயம யிக்கவித காரமுமிகோழிலானர் மெள விரான குர வலியும் [மும் வல்லமகன் சகலமும் என் னார் மேழி வாழ்வினும் வினைவ னன்றே [பிள் மரிசெழி வினயாடு குகனேயுல்வயனிடு மிளிமேயு குமரேச நே.

இ-ம் மயிலிற் வினயாடுகனே புல்லயல் கிளவெய குமரேசனை, சல்ல தோரலய கனிற் தந்திய மைத்தியோதம் முட்டித்தி ரடைமெயவதும், காலத்தொடும் துடிப்பெ யுண்டு; விருப்பப்பெய் கெப்பண்க்குக் (குறை வின்றி) மகாதலகனைச் செய்வதும் துடிப்பெ யுதப்பிராமணர் கண்களென்கொள் சொல்லுந் தரிய யாக்க முகவான குமரண்களே செய்வ தும் பழைய இந்நப்படி சேழிப்படைவதம் மகன் சகலம்களும், அசாசன் மனுக்கி முறை தறுதது அசாசன்களும், செல்லுக்கறிய சக் கண்டும், வினயாபிரமர் சொன்னும் பண்டி கனிற் வினயுறவைப் வினயாசாரும், இயகு சித்தியும், மிக அகிஷாரும், தொழிலிற் வாழ்க்கையும், போர்வீரர் கவிலையும் சிறப்பி னும் வினயவல்லார ஏ.ம.

